

endelig kommer et forbud mod de sprøjtemidler, man så i øvrigt slår på man vil forbyde. Det hænger simpelt hen ikke sammen. Det hænger ikke sammen. Man har været imod stort set alt, så vidt jeg har kunnet konstatere.

Så til hr. Villy Søvnald: Igen skal jeg bare sige til hr. Villy Søvnald, at jeg ikke har stået her og givet nogen garanti om, at der ikke kommer noget indgreb. Det, jeg bare sagde, var, at finansministeren i de aftaleforhandlinger, han har med Kommunernes Landsforening, selvfølgelig også overvejer, hvad han skal gøre, hvis Kommunernes Landsforening og Amdsrådsforeningen ikke har overholdt de aftaler, man tidligere har indgået. Det er sådan set det eneste, det handler om. Så kan man kalde det et indgreb, men det kan også bare være en ny aftale. Så sådan er det.

Og så både til hr. Villy Søvnald og til hr. Søren Søndergaard om spørgsmålet om denne produktudvikling af vedtagelsen fra 1996, hvor det nærmest er sådan, at det er et forlig, der er indgået, fordi der er nogle, der har stemt for. Det eneste, jeg vil sige til det, er, at vi er meget optaget af at forhandle disse ting netop med SF og Enhedslisten, som jo har vist, at man har været der tidligere. Selvfølgelig er vi da det. Det håber vi da også at SF og Enhedslisten er.

Og hvis SF og Enhedslisten i øvrigt har nogenlunde fornuftige tanker, når vi også en aftale, og så behøver vi ikke at snakke så meget med kammeraterneovre på den anden side. Sådan er det bare. Men hvis det er sådan, at det bliver et cirkus, bliver vi jo nødt til en gang imellem at prøve hr. Anders Fogh Rasmussens nye menneskesyn af, selv om det efter nogens mening ikke nødvendigvis er en rar oplevelse.

Så vil jeg bare sige til fru Pia Christmas-Møller, at det nytter altså ikke noget at blive ved med at stå her og snakke om at smide håndklædet i ringen osv. Jeg har ikke smidt noget som helst håndklæde i ringen. Jeg kan bare konstatere, at man kan blive ved med at stå og sige det samme og det samme, og det eneste man får, er det samme svar. Og for at citere en taler, som har været heroppe tidligere, kan man sige, at der findes ikke nogen langsommere død end at blive trampet ihjel af gæs.

Og så vil jeg sige til hr. Knud Erik Kirkegaard, og jeg vil også gerne berolige hr. Knud Erik Kirkegaard: Når det er sådan, at det afsnit – netop det afsnit – er udformet, som det er, er det jo præcis, fordi man på forhånd ikke skal låse sig fast i det ene eller det andet hjørne. Det

er jo det, det går ud på. Hvis det var sådan, vi havde været meget konkrete, så ville vi bare have hørt, at vi havde låst os på forhånd, og at vi ikke kunne flytte os, fordi det hang på en eller anden aftale i regeringen. Det er jo det, der er situationen, og derfor er jeg helt sikker på, at hr. Knud Erik Kirkegaard kan få fuldstændig frit slag til at komme med alle sine ideer, og jeg er sikker på, at regeringen også vil blive inspireret af dem.

Formanden:

Hr. Anders Fogh Rasmussen som ordfører.

Anders Fogh Rasmussen (V):

Jeg lyttede med stor opmærksomhed til den tale, som Socialdemokratiets nye politiske ordfører, hr. Jacob Buksti, holdt. Og jeg må nok sige, at efterhånden som talen skred frem, så fik jeg det indtryk, at der hos hr. Buksti var opstået en forventning om et snarligt omvalg til Folketinget. I hvert fald lød det, som om hr. Buksti havde startet en kampagne op til et snarligt folketingsvalg.

Den noget aggressive undertone i hr. Bukstis indlæg er jo fuldstændig ude af kontakt med den virkelighed, der nu hersker her i Folketinget, en virkelighed, hvor Socialdemokratiet og regeringen er nødt til at samarbejde bl.a. med de borgerligt-liberale partier.

Valget gav en anden regering, end Venstre havde ønsket. Venstre fik selv det bedste valg, vi har haft siden 1957, og det var tæt på, at vi kunne have fået et regeringsskifte, men det glippede i sidste øjeblik.

Valget betød så, at SR-regeringen kan fortsætte. Men det er vigtigt at notere sig, at regeringens parlamentariske grundlag blev svækket. Regeringen fortsætter ikke, fordi den har et flertal bag sig; regeringen fortsætter alene, fordi den ikke har et flertal imod sig. Regeringen fortsætter, men på væsentlige punkter er regeringen nødt til at ændre eller opgive sin hidtidige politik.

SR-regeringen er nødt til at samarbejde med de borgerligt-liberale partier. Valget har gjort venstrefløjen mindre interessant.

Lad os prøve at se lidt på, hvordan Folketinget egentlig er blevet sammensat, og hvilke parlamentariske muligheder det giver:

Der eksisterer ikke længere et flertal med venstrefløjen, og hvis nogen har været i tvivl, så har de seneste dage jo til fulde demonstreret, at sådan forholder det sig, for regeringen og ven-